

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 2C/42/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2714200163
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Božena Michaláčová
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2015:2714200163.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica samosudkyňou JUDr. Boženu Michaláčovou v právnej veci navrhovateľa: Orange Slovensko, a.s., so sídlom Metodova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 697 270, proti odporcovi: L. T.Y., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom mesto T., t.č. na neznámom mieste, zastúpený opatrovníčkou: H. L., zamestnankyňa Okresného súdu E., za účasti vedľajších účastníkov na strane odporcu: 1. Združenie na ochranu spotrebiteľov OBRANA, so sídlom Park Angelinum 2, 040 01 Košice, IČO: 42 326 923, právne zastúpený: Mgr. Peter Masarovič, advokát, so sídlom Park Angelinum 2, 040 01 Košice, 2. Združenie na podporu práv spotrebiteľov, občianske združenie, so sídlom Seberíniho 9, 821 03 Bratislava, IČO: 42 264 979, o zaplatenie sumy 223,03 € s prísl., takto

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 49,70 eur spolu s 9,00 % ročným úrokom z omeškania z dlžnej sumy od 25.2.2011 do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku súd návrh zamieťa.

Odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu v II. rade súd náhradu trov konania nepriznáva.

Navrhovateľ je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu v I. rade náhradu trov konania vo výške 29,55 eur, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku na účet jeho právneho zástupcu.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa svojim návrhom doručeným súdu dňa 17.1.2014 domáhal zaplatenia sumy 223,03 € spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania z dlžnej sumy od 25.2.2011 do zaplatenia a náhrady trov konania. Návrh odôvodnil tým, že s odporcom uzavrel Zmluvu č. K. a Zmluvu č. K., ktorých neoddeliteľnou súčasťou sú Všeobecné podmienky (ďalej len "VP"). V zmysle predmetných zmlúv navrhovateľ vypožičal odporcovi 2 ks SIM kariet, ktoré odporcovi umožňujú využívať telekomunikačné služby poskytované žalobcom, SIM kartám bolo priradené telefónne číslo XXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXX. V snahe predísť procesnej neistote pri posudzovaní nároku z titulu zmluvnej pokuty ako paušalizovanej náhrady škody v časti zmluvnej pokuty vo výške 300,- € s tým, že ustanovenia Dodatkov, v ktorom je dohodnutá výška zmluvnej pokuty za mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie bolo v inom súdnom konaní označené ako neprijateľné zmluvné podmienky (Rozsudok KS Prešov so sp. zn. 6Co/91/2011) a v súlade s ust. § 53a Občianskeho zákonníka je tak navrhovateľ ako dodávateľ služby povinný zdržať sa používania takejto podmienky, navrhovateľ sa návrhom domáha nároku vo výške škody voči odporcovi, ktorá vznikla navrhovateľovi za odpredané telekomunikačné zariadenie Huawei E1550 USB modem vo výške 41,- € (ďalej len „škoda“) a Huawei B260 Flybox 3G Router vo výške 131,- €. Uvedená škoda predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou mobilného telefónu a jeho akciovou cenou, t.z. predstavuje škodu navrhovateľa, ktorú odporca spôsobil navrhovateľovi tým, že získal mobilný telefón za cenu zvýhodnenú oproti cene trhovej tak, že podpisom

Dodatku sa zaviazal používať služby a za tieto platiť po dobu viazanosti a následne porušil svoj základný záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby (tzv. doby viazanosti) a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby. Odporca si bol vedomý, že mobilný telefón je mu predávaný za cenu uvedenú v čl. 1 bode 1.3 Dodatku, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou a poskytnutou zľavou len z toho dôvodu, že sa odporca zaviazal užívať služby po dobu dohodnutú v dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku by spôsobilo, že navrhovateľovi vznikla škoda (minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny MT/telekomunikačného zariadenia). Okrem škody spôsobenej navrhovateľovi za mobilný telefón odporca riadne a včas nezaplatil cenu poskytnutých služieb vo výške 51,03 € vyfakturovaných v období 10/2010 - 12/2010. Navrhovateľ pokusom o pokonávku zo dňa 10.2.2011 oznámil odporcovi sumu neuhradených faktúr za jednotlivé mesiace a sumu za mobilný telefón a vyzval ho na ich úhradu v dodatočnej lehote. Navrhovateľ si uplatňuje úrok z omeškania z celkovej dlžnej sumy, a to počnúc dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty na dodatočné plnenie uvedenej v pokuse o pokonávku, t.j. od 25.2.2011.

Nakoľko sa súdu nepodarilo zistiť adresu bydliska odporcu, ktorý sa nezdržiava na adrese svojho trvalého pobytu a iná adresa jeho pobytu nie je známa, súd v súlade s § 29 O.s.p. ustanovil odporcovi pre toto konanie opatrovníčku Vieru Kesslovú.

Dňa 4.4.2014 Združenie na ochranu spotrebiteľov OBRANA, so sídlom Park Angelinum 2, Košice oznámilo svoj vstup do konania ako vedľajší účastník na strane odporcu, a to za účelom ochrany práv odporcu ako spotrebiteľa, nakoľko predmetom konania sú nároky navrhovateľa vyplývajúce z hromadne uzatváraných spotrebiteľských zmlúv, ktorých obsah nemohol spotrebiteľ podstatným spôsobom ovplyvniť. Združenie zároveň požiadalo o doručenie návrhu na začatie konania s prílohami, ku ktorým sa po ich doručení vyjadrí a žiadalo priznať trovy konania podľa ich dodatočnej špecifikácie.

Dňa 12.5.2014 do konania na strane odporcu vstúpil ďalší vedľajší účastník Združenie na podporu práv spotrebiteľov, občianske združenie so sídlom Seberiniho 9, Bratislava. V podaní poukázal, že navrhovateľ si v prípade porušenia zmluvných povinností uplatňuje voči svojim zákazníkom - odporcom zmluvnú pokutu, ktorá by mala byť skúmaná z hľadiska jej prijateľnosti v zmysle § 53 a nasl. Občianskeho zákonníka. Vedľajší účastník na doručení žalobného návrhu netrval, náhradu trov konania si neuplatnil.

Súd oboznámil navrhovateľa a opatrovníčku odporcu so vstupom vedľajších účastníkov do konania, títo voči vstupu občianskych združení na stranu odporcu nenamietali.

Na pojednávanie sa nedostavili navrhovateľ, opatrovníčka odporcu ani vedľajší účastníci na strane odporcu, doručenie predvolania na pojednávanie majú riadne a včas vykázané. Vedľajší účastník v 1. rade sa zo svojej neúčasti na pojednávaní vopred písomne ospravedlnil z dôvodu hospodárnosti konania, súhlasil s konaním v jeho neprítomnosti. Ostatní účastníci svoju neúčasť na pojednávaní neospravedlnili, ani nepožiadali o odročenie pojednávania. Súd vec prejednal a rozhodol v súlade s ust. § 101 ods. 2 O.s.p. v neprítomnosti účastníkov, prihliadol pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy.

Súd vykonal dokazovanie Zmluvami o pripojení č. K., č. K., Dodatkami k zmluvám, faktúrami, pokusom o pokonávku, Všeobecnými podmienkami poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti Orange Slovensko, a.s. a zistil tento skutkový stav veci:

Účastníci konania dňa 6.6.2010 uzavreli Zmluvu o pripojení č. K., predmetom ktorej bola dohoda ohľadne zvoleného účastníckeho programu Mobilný Orange Internet Mini, odporca zmluvu uzatváral ako fyzická osoba - nepodnikateľ. SIM karte bolo pridelené telefónne číslo XXXXXXXXXX. Odporcovi bola pridelená SIM karta ne jeho meno s číslom: XXXXXXX XXXXXXXXXXXXX. Odporca podpisom zmluvy potvrdil prevzatie 1 ks SIM karty. Dňa 6.6.2010 účastníci konania zároveň uzavreli ďalšiu Zmluvu o pripojení č. K., predmetom ktorej bola dohoda ohľadne zvoleného účastníckeho programu Internet na doma Klasik. SIM karte bolo pridelené telefónne číslo XXXXXXXXXX. Odporcovi bola pridelená SIM karta ne jeho meno s číslom: XXXXXXX XXXXXXXXXXXXX. Neoddeliteľnou súčasťou zmlúv uzavretých medzi účastníkmi sú príslušné všeobecné podmienky spoločnosti Orange Slovensko, a.s., Cenník a Informácie o poskytovaných službách.

K zmluve o pripojení č. K. účastníci uzatvorili Dodatok, ktorým upravili podmienky kúpny koncového telekomunikačného zariadenia a tiež využívania elektronických komunikačných služieb. Na základe dodatku sa účastníci dohodli na aktivácii zvoleného účastníckeho programu Mobilný Orange Internet Mini na SIM karte registrovanej na odporcu a zároveň sa dohodli o predaji koncového telekomunikačného zariadenia (ďalej len „MT“) typ Huawei E1550 USB modem účastníkovi (odporcovi) z majetku podniku (navrhovateľa) so zľavou z jeho spotrebiteľskej ceny za kúpnu cenu (po uplatnení zľavy z jeho spotrebiteľskej ceny) s DPH vo výške 9,- € (čl. 1 bod 1.2 dodatku). Podľa čl. 2 bod 2.3 dodatku bola dohodnutá doba viazanosti 24 mesiacov odo dňa uzavretia dodatku, počas ktorej sa účastník zaviazal zotrvať v zmluvnom vzťahu s podnikom ako účastník služieb poskytovaných mu podnikom prostredníctvom SIM karty a že po celú túto dobu bude bez prerušenia tieto služby využívať a zároveň neuskutoční žiaden úkon, ktorý by smeroval k ukončeniu alebo účelom ktorého by malo byť ukončenie platnosti zmluvy a/alebo dodatku pred uplynutím doby viazanosti, že nepožiada o vypojenie z prevádzky alebo o dočasnú deaktiváciu SIM karty, nedopustí sa konania, na základe ktorého by podniku vzniklo právo odstúpiť od zmluvy alebo zmluvu vypovedať, alebo na základe ktorého by bol podnik oprávnený v dobe viazanosti dočasne obmedziť alebo prerušiť poskytovanie služieb, a že bude mať na SIM karte aktivovaný dojednaný účastnícky program. Pre prípad porušenia niektorej z povinností uvedených v bode 2.3 alebo 2.4 tohto článku žalovaným (najmä, ale nielen nezaplatenie splatnej ceny za služby, nedodržanie záväzku uvedeného v bode 2.2 tohto článku, jednostranné ukončenie platnosti Zmluvy alebo Dodatku pred uplynutím doby viazanosti, vykonanie úkonu smerujúceho k ukončeniu platnosti Dodatku pred uplynutím doby viazanosti bez ohľadu na skutočnosť, či naozaj dôjde k ukončeniu jeho platnosti) bola dohodnutá zmluvná pokuta vo výške 100,- €. Podľa článku 3 bod 3.7 Dodatku, účastník vyhlasuje, že si je vedomý, že MT je mu predávaný za cenu uvedenú v čl. 1 bode 1.2 Dodatku, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou cenou MT a v zmysle tohto Dodatku poskytnutou zľavou zo spotrebiteľskej ceny, len z toho dôvodu, že sa účastník zaviazal užívať služby poskytované mu prostredníctvom SIM karty v zmysle ustanovení tohto Dodatku po dobu dohodnutú v tomto Dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku vzhľadom na výšku zľavy z tejto spotrebiteľskej ceny MT, ako aj na prípadný obsah Prílohy č. 1 Dodatku by spôsobilo, že podniku vznikla škoda (minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny MT).

Rovnaké zmluvné dojednania boli obsahom Dodatku k Zmluve o pripojení č. K. zo dňa 6.6.2010 s tým rozdielom, že predmetom tohto dodatku bola dohoda zmluvných strán o predaji koncového zariadenia Huawei B260 Flybox 3G Router za kúpnu cenu (po uplatnení zľavy z jeho spotrebiteľskej ceny) vo výške 19,- € s DPH a aktivácia účastníckeho programu Internet na doma Klasik. Doba viazanosti bola dohodnutá na 24 mesiacov a pre prípad porušenia povinností sa účastník zaviazal zaplatiť podniku zmluvnú pokutu vo výške 200,- €.

Navrhovateľ vystavil odporcovi za poskytnuté služby faktúry v celkovej výške 51,03 eura, ktoré odporca nezaplatil v lehote splatnosti, a to:

- faktúra č. XXXXXXXXXXXX na sumu 6,- € splatná dňa 28.11.2010,
- faktúra č. XXXXXXXXXXXX na sumu 3,95 € splatná dňa 31.12.2010,
- faktúra č. XXXXXXXXXXXX na sumu 6,- € splatná dňa 28.10.2010,
- faktúra č. XXXXXXXXXXXX na sumu 14,90 € splatná dňa 28.10.2010,
- faktúra č. XXXXXXXXXXXX na sumu 3,95 € splatná dňa 31.12.2010,
- faktúra č. XXXXXXXXXXXX na sumu 14,90 € splatná dňa 28.11.2010,
- faktúra č. XXXXXXXXXXXX na sumu 1,33 € splatná dňa 28.11.2010.

Pokusom o pokonávku zo dňa 10.2.2011 navrhovateľ upozornil odporcu, že má voči navrhovateľovi splatnú pohľadávku, ktorá vznikla neuhradením riadne vyúčtovanej ceny za poskytnuté služby, a to neuhradením faktúr za zúčtovacie obdobie 10/2010 - 12/2010 v celkovej sume 51,03 €. Navrhovateľ si v pokuse o pokonávku uplatnil voči odporcovi zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 300,- €, ktorú žiadal uhradiť spolu s pohľadávkou z neuhradených faktúr do 24.2.2011.

Vedľajší účastník Združenie na ochranu spotrebiteľov OBRANA sa vyjadril k podanej žalobe písomne prostredníctvom svojho právneho zástupcu podaním zo dňa 21.9.2015, v ktorom uviedol, že do konania vstupuje ako vedľajší účastník na strane odporcu len čo sa týka uplatňovanej náhrady škody vo výške 172,- €. Zástupca vedľajšieho účastníka citoval článok 2.5 dodatku zmlúv o pripojení, v ktorom bola dojednaná zmluvná pokuta pre porušenie zmluvných povinností. Upriamil pozornosť na to, že právo na

zmluvnú pokutu vznikne podniku samotným porušením povinnosti účastníka, pričom nie je podmienené vykonaním žiadneho úkonu zo strany podniku a zároveň je účastník povinný uhradiť podniku náhradu škody, ktorej výška presahuje dohodnutú zmluvnú pokutu. Zmluvnú pokutu je účastník povinný zaplatiť bez ohľadu na dĺžku doby, ktorá mu zostáva do uplynutia doby viazanosti. V súdnej veci žiada navrhovateľ náhradu škody za to, že v prvom rade on sám porušil zákon, a to ustanovenie § 4 ods. 3 zák. č. 250/2007 Z.z. tretia veta, podľa ktorej predávajúci nesmie viazať predaj výrobkov alebo poskytovať služby na predaj iného výrobku alebo na poskytnutie služby. Škoda nemôže predstavovať rozdiel medzi akciovou a trhovou cenou telekomunikačného zariadenia, išlo by vlastne opäť len o paušalizovanú náhradu škody, teda len o modifikovanú zmluvnú pokutu, ktorú už judikatúra zakázala, lebo opäť by nijakým spôsobom nebolo zohľadnené, v akom rozsahu spotrebiteľ svoje záväzky porušil a škoda by predstavovala stále tú istú sumu. Neprijateľnú a teda absolútne neplatnú zmluvnú podmienku nemožno modifikovať. V skutočnosti navrhovateľ požaduje sumu 172,- € ako zmluvnú pokutu, len ju modifikuje na rozdiel medzi trhovou a akciovou cenou telekomunikačného zariadenia. Vedľajší účastník nepoprel, že porušenie záväzku viazanosti môže spôsobiť navrhovateľovi škodu, malo by však ísť o škodu skutočnú. Samotné uzatvorenie kúpnej zmluvy, podľa ktorej si účastníci platne dohodli akciovú cenu ako kúpnu cenu, nemôže spôsobiť navrhovateľovi žiadnu škodu, lebo takýmto postupom nie je porušená žiadna povinnosť, ako prvý predpoklad škody. Rozdiel medzi akciovou a kúpnu cenou nie je následkom protiprávneho úkonu odporcu, ale výsledkom ich zmluvnej dohody, navrhovateľ obdržal dojednanú kúpnu cenu. Zo zmluvy, dodatku ani všeobecných podmienok nevyplýva povinnosť odporcu vrátiť navrhovateľovi poskytnutú zľavu z kúpnej ceny v prípade, že poruší povinnosti, ktoré mu vyplývajú z dodatku. Poskytnutie zľavy z kúpnej ceny nebolo v kúpnej zmluve viazané na žiadnu podmienku, ktorá by mala rozvázovací charakter vo vzťahu k dohode o kúpnej cene. Na základe vyššie uvedeného nie sú naplnené predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu v zmysle § 420 OZ. Vedľajší účastník poukázal, že v žalobe sú spojené viaceré skutkovo a právne samostatné nároky, preto nič nebráni tomu, aby vstúpil do konania len vo vzťahu k nároku uplatnenému voči spotrebiteľovi nedôvodne v rozpore so spotrebiteľským právom. Nárok na neuhradené služby považuje vedľajší účastník za dôvodný, jeho aktivita sa týka len uplatňovanej náhrady škody. V tejto súvislosti citoval uzn. Krajského súdu v Prešove č.k. 3Co/73/2013 zo dňa 3.7.2013, podľa ktorého môže vedľajší účastník vstúpiť do konania len v tej časti uplatneného nároku, v ktorej považuje nárok za uplatňovaný v rozpore s právom na ochranu spotrebiteľa. Do pozornosti dal aj ďalšie rozsudky Krajského súdu v Prešove. Z uvedeného dôvodu vedľajší účastník navrhol žalobu zamietnuť v časti, v ktorej si navrhovateľ uplatňuje zaplatenie náhrady škody 172,- € a zvyšok nároku vylúčiť na samostatné konanie, pretože v tejto časti nedošlo k porušeniu spotrebiteľských práv. Vo vzťahu k trovám konania žiadal zaviazat' navrhovateľa zaplatiť náhradu trov konania vedľajšieho účastníka vo výške 53,30 € (odmena advokáta za dva úkony právnej služby + dva režijné paušály), ktoré mu vznikli právnym zastupovaním a bol v celom rozsahu úspešný.

Podľa § 42 ods. 1 písm. a) zák. č. 610/2003 o elektronických komunikáciách účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, podnik má právo na zaplatenie ceny za poskytnutú verejnú službu podľa tarify, ak jej vyúčtovanie doručil účastníkovi najneskôr do troch mesiacov od posledného dňa účtovacieho obdobia; neplatí pri vyúčtovaní predplatených služieb.

Podľa § 42 ods. 4 písm. a), b) zák. č. 610/2003 o elektronických komunikáciách účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, účastník je povinný používať verejnú službu v súlade s týmto zákonom, so zmluvou o pripojení a so všeobecnými podmienkami, platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní.

Podľa § 43 ods. 1, ods. 5 písm. b) zák. č. 610/2003 o elektronických komunikáciách účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa. Podnik môže odstúpiť od zmluvy o pripojení, ak účastník nezaplatil cenu za poskytnutú službu ani do 45 dní po dni splatnosti.

Podľa § 52 ods. 1, 2, 3, 4 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o pripojení zo dňa 21.3.2011), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní

a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

(2) Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

(3) Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 517 ods. 1 prvá veta a ods. 2 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroku z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Z vykonaného dokazovania a zisteného skutkového stavu veci súd vyvodil záver, že návrh bol podaný čiastočne dôvodne. Medzi účastníkmi vznikol občiansko-právny záväzkový vzťah na základe uzavretých Zmlúv o pripojení, v zmysle ktorých sa navrhovateľ zaviazal zriadiť odporcovi prístup k verejnej elektronickej komunikačnej sieti, poskytovať mu dojednané telekomunikačné služby podľa zvoleného programu služieb a zároveň odpredať odporcovi telekomunikačné zariadenia zn. Huawei E1550 USB modem za kúpnu cenu 9,- € a Huawei B260 Flybox 3G Router za kúpnu cenu 19,- €. Odporca sa zaviazal zaplatiť dojednanú kúpnu cenu, pravidelne uhrádzať cenu za poskytnuté služby a tieto služby využívať po dohodnutú dobu viazanosti 24 mesiacov. Vzhľadom na povahu účastníkov zmluvy v danom prípade je potrebné zmluvy o pripojení považovať za spotrebiteľské zmluvy v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka, nakoľko jej účastníci definične spĺňajú charakteristiku dodávateľa a spotrebiteľa. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. V danom prípade bola uzavretá štandardná formulárová spotrebiteľská zmluva (dodatok k zmluve), kde text zmluvy bol vopred pripravený žalobcom a odporca - spotrebiteľ nemal možnosť žiadnym podstatným spôsobom zasahovať do obsahu zmluvy a príslušných všeobecných obchodných podmienok tvoriacich neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Zmluva bola uzavretá medzi dodávateľom konajúcim v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti a spotrebiteľom, ktorý pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a formulárový obsah zmluvy uzatváranej vo viacerých prípadoch nemohol podstatným spôsobom ovplyvniť. Právny vzťah vzniknutý zo zmlúv o pripojení a ich dodatkov nie je vyňatý z režimu spotrebiteľského práva, preto na predmetnú vec dopadá právna ochrana vyplývajúca z ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a ostatných predpisov na ochranu spotrebiteľa.

Navrhovateľ ako prevádzkovateľ verejnej elektronickej komunikačnej siete svoje povinnosti zo zmluvy plnil, odporca však porušil svoju povinnosť zaplatiť za poskytnuté služby riadne v dátume ich splatnosti v zmysle zmluvných podmienok. Navrhovateľ si návrhom uplatnil voči odporcovi titulom neuhradenej ceny služieb zaplataenie sumy 51,03 €. K návrhu navrhovateľ doložil faktúry vystavené za obdobie od 10/2010 do 12/2010 znejúce na celkovú sumu 51,03 €. Súd zistil z obsahu faktúry č. XXXXXXXXXXXX, že navrhovateľ ňou vyúčtoval odporcovi poplatok za upomienku vo výške 1,33 €. Súd zaviazal odporcu k povinnosti zaplatiť cenu za neuhradené služby vo výške 49,70 €, čo je celková suma vyfakturovaná

odporcovi ponížená o poplatok za upomienku v sume 1,33 €. Nakoľko je nepochybné, že odporca sa dostal do omeškania s úhradou dlžnej sumy, súd zaviazal odporcu tiež k povinnosti zaplatiť navrhovateľovi úrok z omeškania vo výške 9 % ročne od 25.2.2011, t.j. dňom nasledujúcim po skončení lehoty na plnenie, ktorá bola odporcovi poskytnutá v pokuse o pokonávkou. Výška sadzby úroku z omeškania je v súlade s nariadením vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení neskorších zmien.

Súd zamietol návrh v časti, ktorou sa navrhovateľ domáhal zaplataenia poplatku za upomienku v sume 1,33 €. Podľa článku 11 Všeobecných podmienok poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti Orange Slovensko, a.s., sadzby cien a poplatkov za poskytovanie jednotlivých služieb spoločnosťou Orange Slovensko sú obsiahnuté v platnom Cenníku v členení podľa účastníckych programov, tarifkácie v minútach, sekundách alebo iného ocenenia poskytovania služby. Súdu nebol predložený príslušný Cenník navrhovateľa na preukázanie nároku na zaplataenie poplatku za upomienku, súdu je však z úradnej činnosti známe, že poplatok za upomienky je upravený v Cenníku služieb v časti Administratívne poplatky. Na poplatok za upomienku podľa názoru súdu navrhovateľ nemá nárok, nakoľko poplatok za upomienku nie je žiadnou službou poskytovanou odporcovi ako spotrebiteľovi. Dojednanie poplatku za upomienky, ktorý si môže veriteľ účtovať paušálne bez zohľadnenia skutočných výdavkov s tým spojených, ako aj spoplatňovanie akýchkoľvek úkonov a služieb dodávateľa, ktorými spotrebiteľovi neposkytuje skutočné protiplnenia, ale naopak tieto sú vykonávané vo vlastnom záujme dodávateľa, je neprijateľné, preto súd návrh v tejto časti zamietol.

Navrhovateľ sa ďalej v návrhu domáhal náhrady škody vo výške 172,- € z dôvodu porušenia povinnosti odporcu zotrvať v zmluvnom vzťahu s ním po dobu minimálne 24 mesiacov a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby. Takto skutkovo vymedzený nárok na náhradu škody je potrebné právne posudzovať podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého predpokladom vzniku tzv. všeobecnej občianskoprávnej zodpovednosti podľa § 420 OZ je protiprávny úkon, spôsobenie škody, príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou, zavinenie. Občianskoprávna zodpovednosť za škodu vzniknutá z porušenia zmluvných alebo iných záväzkových povinností je tzv. zmluvná alebo záväzková zodpovednosť. Pre vznik zodpovednosti za škodu je nevyhnuté kumulatívne splnenie všetkých vyššie uvedených predpokladov. Pri neexistencii čo len jedného z nich zodpovednosť za škodu nie je daná. V prejednávanej veci zo strany navrhovateľa nesúceho dôkazné bremeno nebolo preukázané už splnenie prvého predpokladu, a to porušenie povinnosti odporcu zotrvať v zmluvnom vzťahu so žalobcom po dobu 24 mesiacov. Spôsob ukončenia zmluvy o pripojení je uvedený v článku 4 Všeobecných podmienok (Doba platnosti a ukončenie Zmluvy), ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Podľa bodu 4.1 Všeobecných podmienok platnosť zmluvy zaniká a) dohodou zmluvných strán, b) odstúpením od zmluvy, c) výpoveďou zo strany Účastníka alebo spoločnosti Orange Slovensko, d) smrťou alebo zánikom Účastníka. Vzhľadom na ust. § 40 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého písomne uzavretá dohoda sa môže zmeniť alebo zrušiť iba písomne, súd dospel k záveru, že v prejednávanej veci navrhovateľ nepreukázal ukončenie písomne uzavretej zmluvy o pripojení. Z uvedeného dôvodu odporca svoj záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu 24 mesiacov splnil, čím nie je daný hneď prvý predpoklad vzniku škody. Škoda by nebola vznikla ani v prípade preukázania zavineného nezotrvať odporcu v zmluvnom záväzku po dohodnutú dobu, nakoľko tvrdenie o zmenšení majetku navrhovateľa v dôsledku porušenia povinností odporcom tu nie je namieste z dôvodu, že kúpna cena bola medzi účastníkmi zmluvy dohodnutá presne určenou sumou a následne aj odporcom v plnej výške uhradená. Je len vecou navrhovateľa, že mobilný telefón predal odporcovi za cenu nižšiu ako je jeho trhovú cenu, uvedené je prejavom obchodnej politiky navrhovateľa, nezakladá však nárok na zaplataenie rozdielu medzi predajnou a akciovou cenou mobilného telefónu z titulu spôsobenej škody. Ak dodávateľ zvolil obchodnú stratégiu predaja za symbolickú cenu, návratnosť rozdielu medzi touto symbolickou cenou a cenou, za ktorú on sám tovar nakúpil, je jeho ekonomickým rizikom. K zníženiu majetku navrhovateľa poskytnutím zariadenia za akciovú cenu 9,- a 19,- € došlo pri uzavretí zmluvy a k tomuto zníženiu hodnoty majetku navrhovateľa došlo dobrovoľne na základe jeho rozhodnutia. Toto zníženie majetku nebolo dôsledkom protiprávneho konania odporcu. Vzhľadom na uvedené súd zamietol návrh v časti uplatnenej náhrady škody za odpredané mobilné telefóny majúce za to, že neboli splnené predpoklady pre vznik nároku na náhradu škody podľa ust. § 420 Občianskeho zákonníka.

Súd rozhodol o trovách konania s použitím ustanovenia § 142 ods. 2 O.s.p., keď účastníci mali vo veci pomerný úspech, pričom prevažný úspech v konaní mal odporca, a to čistý úspech vo výške 55,44 % /úspech 77,72 %, od ktorého sa odpočítava úspech navrhovateľa 22,28 %, ktorý je neúspechom

odporcu/. Odporca mal nárok na náhradu trov konania vo výške rovnajúcej sa pomeru jeho úspechu, avšak nakoľko si trovy konania neuplatnil, t.j. nepodal návrh na priznanie náhrady trov konania podľa § 151 ods. 1 O.s.p., súd odporcovi náhradu trov konania nepriznal. Rovnako z dôvodu absencie návrhu na rozhodnutie o trovách konania súd nepriznal náhradu trov konania ani vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu v 2. rade. Náhradu trov konania si uplatnil len vedľajší účastník na strane odporcu v 1. rade.

V zmysle § 93 ods. 4 O.s.p. v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Podľa čl. 47 ods. 2 Ústavy SR každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi za podmienok ustanovených zákonom. Podľa ods. 3 všetci účastníci sú si v konaní podľa ods. 2 rovní.

Z ust. § 18 O.s.p. vyplýva, že účastníci majú v občianskom súdnom konaní rovnaké postavenie a súd je povinný zabezpečiť im rovnaké možnosti na uplatnenie ich práv.

Z vyššie citovaných ustanovení vyplýva, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva ako hlavný účastník konania, na strane ktorého sa konania zúčastňuje. Podľa Ústavy SR každý má právo na súdnu a inú právnu ochranu (čl. 46 ods. 1) a každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, za podmienok ustanovených zákonom (čl. 47 ods. 2). Žiadnym zákonom nie je vylúčené, aby toto základné právo na právnu pomoc uplatnilo aj združenie spotrebiteľov. Do obsahu tohto základného práva na právnu pomoc nesporne patrí aj zastúpenie účastníka konania (každého) advokátom. Ani samotná skutočnosť, že združenie je zriadené za účelom pomoci spotrebiteľom, nie je sama osebe dôvodom, pre ktorý by bolo vylúčené, aby združenie bolo v konaní zastúpené advokátom. Občiansky súdny poriadok nevylučuje, aby aj účastník odborne spôsobilý hájiť svoje záujmy v konaní pred súdom sa mohol dať zastúpiť zástupcom a aby mu nadväzne bola priznaná náhrada trov vzniknutých v súvislosti s právnym zastupovaním. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu súd uzatvára, že i vedľajšiemu účastníkovi, ktorým je právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu (§ 93 ods. 2 O.s.p.), zásadne vzniká právo na náhradu trov konania, ak stojí na strane účastníka, ktorému vznikol nárok na náhradu trov konania v zmysle § 142 a nasl. O.s.p., a to v rovnakom pomere. V rámci tejto náhrady mu vzniká i právo na náhradu trov právneho zastúpenia advokátom za podmienky, že vstup vedľajšieho účastníka do konania a jeho procesné úkony boli účelne vynaložené na obranu práv účastníka, ku ktorému pristúpil.

Súd sa nestotožnil s názorom vedľajšieho účastníka, že do konania môže vstúpiť len v tej časti uplatneného nároku, ktorý si navrhovateľ uplatňuje v rozpore so spotrebiteľským právom. Súd zastáva názor, že účastník, ktorý vystupuje v konaní ako vedľajší účastník, nedisponuje možnosťou vstupovania len do určitej časti konania, v ktorej bude hlavný účastník úspešný a naopak nebude vstupovať do tej časti konania, v ktorej bude zjavne neúspešný. Úlohou vedľajšieho účastníka v predmetnom konaní je ochrana práv slabšej strany v spotrebiteľskej zmluve. Vedľajší účastník na strane odporcu vstúpil do celého konania dňa 4.4.2014 z vlastnej iniciatívy, pričom v tomto písomnom podaní deklaroval svoj záujem vstúpiť do konania podľa § 93 ods. 2 O.s.p. bez toho, aby akýmkoľvek spôsobom limitoval svoj vstup len na určitú časť konania, alebo len vo vzťahu k niektorým uplatneným nárokom. Následne po oboznámení sa so žalobou vedľajší účastník v písomnom vyjadrení k podanému návrhu uviedol, že jeho aktivity a účasť v konaní sa obmedzujú len na časť uplatneného nároku, ktorou sa navrhovateľ domáha zaplatenia náhrady škody a vo zvyšku považuje návrh za dôvodný. Uvedené stanovisko vedľajšieho účastníka o vstupe do konania len v tej časti nároku, v ktorom bude navrhovateľ zjavne neúspešný, súd považuje za účelové a rozporné so zákonom. Dikcia ustanovenia § 93 ods. 2 O.s.p. výslovne hovorí pri inštitúte vedľajšieho účastníctva o vstupe do konania ako takého a nie o vstupe do časti konania, či o vstupe len do niektorého úseku konania. Od vedľajšieho účastníka treba odlišovať postavenie účastníka pre určitý úsek konania. Vedľajší účastník si nemôže vyberať, že bude brániť práva účastníka iba v časti predmetu konania a z tohto žalovaného nároku si uplatňovať náhradu trov konania. Na základe vyššie uvedeného súd nevzal do úvahy vyjadrenie vedľajšieho účastníka o tom, že vstupuje len do časti konania, ale jeho vstup považoval za vstup do celého konania. Tunajší súd má za to, že ak v jednom konaní účastník žaluje viac nárokov, tak predmet konania tvorí týchto viac nárokov, bez ohľadu na to, či sú povahy vzájomne nezávislých nárokov, t.j. žalovateľné aj samostatne v rôznych konaniach. Okolnosť, že uplatnená pohľadávka žalobcu sa skladala z dvoch nárokov (nárok na náhradu škody a nárok na zaplatenie ceny za poskytnuté služby) so samostatným skutkovým aj právnym základom, nemá

v konečnom dôsledku vplyv na rozhodnutie o trovách konania, pretože tieto nároky súd posudzoval ako uplatnené v rámci jedného konania, ktorých súčet tvoril uplatnenú pohľadávku 223,03 € a táto tvorila celkový predmet konania. Z uvedeného dôvodu vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu vznikol nárok len na pomernú náhradu trov konania, a to vo výške rovnajúcej sa čistému úspechu odporcu, na podporu práv ktorého vedľajší účastník do konania vstúpil.

Súd po oboznámení sa s obsahom vyjadrenia vedľajšieho účastníka na strane odporcu dospel k záveru, že jeho vyjadrenie bolo vecné, vedúce k účelnému bráneniu práv odporcu ako spotrebiteľa, keď vedľajší účastník správne poukázal na neprijateľnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve (dojednanie o zmluvnej pokute) a na nesplnenie predpokladov pre vznik zodpovednosti za škodu podľa § 420 OZ. Vyjadrenie vedľajšieho účastníka na strane odporcu viedlo k úspešnej obrane odporcu, preto súd uzavrel, že vedľajší účastník na strane odporcu má právo na náhradu trov konania spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia, keď jeho úkony neboli neúčelné ani nehospodárne. Vedľajší účastník na strane odporcu si vyčíslil a žiadal priznať náhradu trov konania v celkovej výške 53,30 €, ktoré pozostávajú z odmeny za dva úkony právnej služby á 18,26 € (prevzatie a príprava zastúpenia, vyjadrenie vo veci samej) a dvoch režijných paušálov á 8,39 €. Trovy právneho zastúpenia boli vypočítané v súlade s vyhláškou MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (§ 10, § 13a ods. 1 písm. a/ a c/, § 16 ods. 3). Súd z takto vypočítaných trov právneho zastúpenia priznal vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu v 1. rade náhradu vo výške čistého úspechu odporcu vo veci, t.j. v sume 29,55 € /55,44 % zo sumy 53,30 €/ . V súlade s § 149 ods. 1 O.s.p. je navrhovateľ povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu v 1. rade náhradu trov konania k rukám jeho advokáta.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, prostredníctvom podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Trnave, v štyroch vyhotoveniach.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, písm. a/- f/ O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§251 ods. 1 O.s.p.)